

MIRNA

Mirna

World Village-Harmonia
Mundi, 2009

Després d'una llarga trajectòria al costat de Xavi Múrcia encapçalant diversos projectes d'animació infantil –Samfaina de Colors–, cançó d'autor –Tralla– i cançó tradicional –La Cobleta de la Selva–, Mirna Vilalsís emprén el vol en solitari amb un projecte que sembla la continuació personal del concepte estètic que havien començat a desplegar amb Tralla.

De fet, aquest primer disc desprén un aroma que recorda lleugerament el que exhalava *Com l'olor de la terra mollà*, el disc que enregistraren el 1997 i que els valgué elogis unànims de públic i crítica.

Com aquell, *Mirna* es beneficia d'un so orgànic i envolvent, deutor tant de la mà en els arranjaments i la producció de Marcel Casellas com de la solvència i

sobrietat d'uns músics que hi encaixen sense estridències –Perepau Giménez, Pau Figueres, Pere Olivé, Joan Aguiar...– i que embolcallen afectuosament una veu que es troba en el millor punt de maduresa i de saó que li recordem.

Per a aquesta estrena, Mirna ha confegit un repertori basat en musicacions –obra en la seua majoria de Xavi Múrcia– de poemes de Mercé Rodoreda, Miquel Martí i Pol, Vicent Andrés Estellés, Montserrat Abelló, Joan Vinyoli i Maria Mercé Marçal, escollits en base a un criteri de sintonia sentimental que els imprimeix un caràcter més íntim i proper i que la mateixa interpretació de Mirna realça: la seua implicació amb els versos cantats transmet una visceralitat i una puresa de gran volada expressiva.

Óscar Briz cantava en el seu darrer treball, *Asincronia*, a les arquitectes femenines del nou món. Escoltant cantar a Mirna ningú no gosaria discutir que forma part d'aquest gremi.

J.V.F